

Chúng ta thường nghe các bà vợ than phiền là chồng mình chồng bao giờ đi là tình cảm. Ngoi tr nhng lúc nóng giận, còn ngoài ra, vợ con ít khi nào biết các ông buồn hay vui; lo lắng, sợ hãi hay sung sướng, thà nguy. Có nhng ông chồng chồng bao giờ biết tình thường đi với ngi trong gia đình, dù là đi với vợ con, là nhng ngi gần với các ông hơn hết. Câu mà nhiều ngi con thường nói là: “Tôi biết cha tôi thường tôi nhng ông không bao giờ nói với tôi là yêu thường. Lúc nào ông cũng nghiêm nghị, lạnh lùng. Tôi cũng thường cha nhng ít khi nào dám đến gần nói chuyện với cha.” Ng thì nói: Tôi thường cha tôi lắm nhng không dám nói ra vì không biết ông sợ phiền ng nh thế nào!” Thế sao với mẹ chúng ta cảm nhận được tình thường và sợ gần gũi còn với cha hầu hết chúng ta đều sợ, không dám đến gần, dù biết là cha cũng thường mình? Lý do là vì ngi mẹ bày tỏ tình thường cách rõ ràng, tự nhiên, trong khi đó cha, đặc biệt là nhng ngi cha trong các thế hệ trước, ít khi nào có cơ hội hay li nói bày tỏ lòng thường yêu đi với vợ con.

Suất bao nhiêu thế hệ qua, không nhng trong văn hóa của ngi Việt chúng ta mà trong nhiều văn hóa khác trên thế giới ngi ta thường quan niệm rằng làm cha thì phải nghiêm khắc, công nhận, khô khan, phải nghiêm nghị để con cái sợ và ngi trong gia đình kính trọng. Vì quan niệm đó mà các ông ít khi nào đi tình cảm hay cảm xúc của mình, ngoi tr cảm xúc bộc lộ và giận dữ. Chính vì thế mà các ông thường xa cách với vợ con, không có mối quan hệ thân thường, gần gũi với ngi trong gia đình, là nhng ngi trông mong nhận được tình thường của các ông.

Khi nói về cảm xúc của các ông cha, Tiến sĩ Norman Wright viết: “Có thể nói, một trong nhng công tác quan trọng của ngi cha đi với con, cũng là công tác thường bỏ quên lãng, đó là giúp con nhận ra cảm xúc của mình và bày tỏ cho ngi chung quanh biết.” Thế ra, các ông cha lắm khi cũng không nhận ra cảm xúc của chính mình và cũng không biết biểu lộ nhng cảm xúc đó nh thế nào. Nếu ông cha nào có thể giúp con trai nhận biết nhng cảm xúc của mình và biết cách bày tỏ nhng cảm xúc đó khi các em còn nh là các ông đã cho con một món quà quý, vì nó sẽ giúp các em phát triển thành một ngi quân bình. Khi con trai biết đi biết nói, tức là vào khoảng hai ba tuổi, là lúc ngi cha cần phải gần, trò chuyện với con, cho con thấy nhng cảm xúc buồn, lo, sợ hãi có nghĩa là gì và con nên làm gì trước nhng cảm xúc đó. Đây là lúc chúng ta có thể giúp con hiểu nhng cảm xúc khác nhau và giúp con biết nên biểu lộ nhng cảm xúc đó thế nào cho thích hợp.

Chúng ta thường nghe cha mẹ, nhất là các ông cha bỏ con trai phải làm ngi học bỏ qua nhng cảm xúc của mình. Khi các em té đầu cha nói: “Con trai phải anh hùng, té nh vầy có đau gì đâu!” Khi các em buồn và khóc, chúng ta bỏ: “Con trai không có khóc, nể cảm một là của đàn bà con gái, mình là đàn ông con trai không có khóc!” Khi chúng ta nói với các em nhng li nh thế là hàm ý rằng, đàn ông con trai không được có cảm xúc, có cảm xúc là yếu đuối, yếu u

đều. Làm con trai phải mạnh mẽ, phải can đảm, không sợ, không lo, không buồn. Vì sợ dè dặt đó, họ hiểu các em trai lớn lên không bày tỏ cảm xúc, cũng không biểu lộ tình cảm đối với người chung quanh. Khi có gia đình, các em trở thành những người cha không biết bày tỏ tình yêu thương triu mến đối với vợ, không biết ôm ấp với con cái hay nói những lời yêu thương ngọt ngào với con.

Người cha con trai cần giúp các em dũng cảm hơn phần tình cảm của mình. Dù đã có một cách nhìn và thông cảm với cảm xúc của các em nhưng các em cũng cần được cha chấp nhận cách rõ ràng, vì các em thường muốn gì nói gì, muốn làm những gì cha cho phép. Người cha có thể giúp con nhận biết cảm xúc của mình bằng cách chú ý lắng nghe khi con chia sẻ những chuyện buồn vui; nghe và thông cảm, chỉ không nên nói: “Chuyện đó có gì đáng buồn đâu, trong đời con còn nhiều chuyện buồn hơn nữa.” Nhiều người khi thấy con khóc vì một chuyện nhỏ nhặt cha mẹ thường nói: “Khóc làm gì uống nước mát vậy, đừng dành nước mát đó mai mới khóc cha khóc mẹ!” Nếu cha mẹ nói với con trai những lời như thế các em sẽ hiểu rằng biểu lộ cảm xúc cách tự nhiên là điều không được chấp nhận; vì thế các em sẽ thu vào cái vỏ của mình, che giấu tất cả tình cảm cũng như cảm xúc và sống như những con người khô khan, không có tình cảm, không biểu lộ cảm xúc của mình mà cũng không thông cảm với cảm xúc của người chung quanh.

Khi đứa con trai buồn vì một chuyện gì, người cha có thể giúp con sống thật với chính mình bằng cách cho phép con buồn, không ngăn cản hay xem thường chuyện buồn của con. Người cha cũng cần nói cho con biết rằng cảm xúc buồn đó rất là tốt, vì không ai giỏi, buồn hay lo sợ mãi mãi. Người cha cũng có thể nói với con: ba cũng có lúc buồn, có lúc sợ hãi vậy, nên ba hiểu, ba thông cảm với con. Thường thì các ông chỉ biểu lộ sự giận dữ, bực tức hay bất bình nên con cái cảm thấy như đó là cảm xúc duy nhất cha mẹ mình có, và các em cũng quen biểu lộ những cảm xúc mạnh mẽ đó. Khi người cha nói cho con biết rằng mình cũng có lúc vui, lúc buồn, lúc lo sợ, và từng hồi từng lúc biểu lộ những cảm xúc đó cách tự nhiên rõ ràng, sẽ giúp đứa con nhìn thấy cha mẹ là con người toàn diện, bình thường, có nhu cầu tình cảm chứ không phải chỉ là người nóng nảy giận dữ, hung tợn.

Một thanh niên mô tả cha của anh như sau:

Cha tôi giận như một quỷ sứ sách mở ra cho mọi người đọc. Khi có cảm xúc gì trong lòng là ông bày tỏ ra ngay, vì thế anh em chúng tôi không phải đoán. Nếu ông đang buồn, lo, đang giận, sợ, hay đang vui vẻ, thích thú một điều gì, anh em chúng tôi biết ngay. Cách cha bày tỏ cảm xúc dè dặt chúng tôi rằng mình là con người biết bày tỏ những cảm xúc thật, dù nam hay nữ cũng có cảm xúc và được phép biểu lộ những cảm xúc đó mà không sợ người chung quanh chê.

Một người con trai khác nói với cha mình như sau:

Cha tôi thường bị hiểu lầm xúc qua hành động nhưng hôm nay, ông nói ra cho chúng tôi biết. Khi cha tôi nói gì, ông nói thật là ông đang giận nhưng ông không để lộ cho người khác, ông không nói là vì chúng tôi mà ông nói gì nhưng nhìn rõ tính ông để giận. Tôi cũng hiểu lý do tại sao cha tôi khóc, chúng tôi nhìn khi bà nói tôi qua đời, khi mà tôi biết người ngã bệnh. Cha tôi không che giấu cảm xúc của mình. Tôi thích nhất là khi nghe cha nói: Hôm nay ba vui quá, ba cảm thấy niềm vui của Chúa tràn đầy trong lòng, hoặc ông nói: Ba cảm ơn Chúa đã hướng dẫn ba cách để biết trong công việc này. Ba tôi là người ít nói nhưng ông không ngại nói lên cảm xúc của mình. Tôi thấy gần gũi cha tôi làm sao. Tôi cảm tạ Chúa cho tôi có một người cha cảm nhận như thế.

Một người con trai khác chia sẻ cảm nghĩ với cha như sau:

Cha tôi thường bị hiểu lầm xúc bằng những cách khác nhau. Khi vui mà ông cười hahaha, rồi cười; khi buồn ông yên lặng không nói; khi có chuyện lo lắng ông lảng xảng làm chuyện này chuyện kia. Nhưng tôi không quên được khi ông nói với tôi: Con trai của ba, ba thường con làm, Chúa đã ban phúc cho ba cách để biết thế khi con chào đời!

Quý vị có hiểu những tình cảm vui buồn của mình và nói với con cái những lời ngọt ngào yêu thương như thế không? Các con của quý vị, để biết là những đứa con trai, đang mong chờ được nghe, được thấy tình thương của cha hiểu qua hành động và lời nói. Chúng ta hãy yêu như Chúa đã yêu chúng ta. Khi Đức Chúa Trời yêu con người Ngài đã bày tỏ tình yêu đó cách cụ thể, rõ ràng. Thánh Kinh dạy như sau:

Lòng Đức Chúa Trời yêu chúng ta đã bày tỏ ra trong đời này: Đức Chúa Trời đã sai Con Một Ngài đến thế gian, để chúng ta như Con được sống (I Giăng 4:9)

Chúng tôi chia sẻ những đời này để chúng ta thấy tình cảm của người cha trong gia đình có như những mẹ như trên niềm vui của vợ con, để biết là như những trên nếp sống tình cảm của con trai sau này. Chúng tôi mong rằng những đời này chúng tôi trình bày sẽ giúp quý vị nhìn thấy và trí quan trọng của mình trong cuộc đời con cái, để biết là trong sự phát triển và

trở nên thành công và nhàn hạ con trai mà Chúa đã ban cho quý vị (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành